

Welke garanties kunnen Vlaamse regeringspartijen vragen ?

Open brief aan de Vlaamse federale regeringspartijen

Open brief aan de Vlaamse federale regeringspartijen

Drie wijzen (Lambertz (PS), de Donnea (MR) en Langendries (CDH)) moeten uitzoeken welke garanties de Franstaligen kunnen bieden dat ze mee willen gaan in een grote staatshervorming: ze moeten een basis vinden voor verder communautaire onderhandelingen. Dat is hun opdracht van koning Albert.

Maar wat kunnen de Vlaamse partijen vragen ? Garanties vragen voor een staatshervorming die nog moet onderhandeld worden is inderdaad onredelijk. Het is ook onmogelijk voor de Franstaligen om die te geven. Wat wel kan gevraagd worden aan de Franstaligen als teken van goede wil en voorafgaand aan de onderhandelingen voor een staatshervorming is een plechtige verklaring van trouw aan de grondwet, aanvaarding van uitspraken van de hoogste rechtbanken van dit land en federale loyaleiteit.

1. Federale loyaleiteit: Eerbied voor de grenzen van deelstaten (gewesten), provincies en taalgebieden.

Federale loyaleiteit betekent in een federale staat in de eerste plaats de erkenning van de grenzen van de mede-deelstaten zoals vastgelegd in de grondwet in onderling overleg. Concreet betekent dit dat de Franstalige federale regeringspartijen in een plechtige verklaring moeten afzien van alle aanspraken op Vlaamse grondgebied in Vlaams-Brabant en aanvaarden dat de grenzen van de deelstaten sinds 1963 vastliggen en samenvallen met de grenzen van de taalgebieden en de grenzen van de provincies.

2. Eerbied voor arresten van het Grondwettelijk Hof wat betreft de kieswet.

Het Grondwettelijk Hof heeft in 2003 de kieswet vernietigd wat betreft het luik Vlaams-Brabant wegens discriminatie en ongrondwettelijkheid. Enkel een splitsing van de kieskring BHV in onderdelen die samenvallen met de grens tussen taalgebieden, gewesten en provincies kan tegemoet komen aan het arrest. Inderdaad, terugkeer naar de oude kieskringen lost het probleem van discriminatie tussen kandidaten en kiezers niet op. Indien immers teruggekeerd zou worden naar de vroegere niet-provinciale kieskringen, inclusief de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde, dan ontstaat dezelfde discriminatoire behandeling: kandidaten uit het Nederlands taalgebied en uit het Vlaams Gewest moeten dan in concurrentie treden met kandidaten van buiten hun Gewest en van buiten hun taalgebied (nl Brussel), terwijl dat voor andere eentalige gebieden niet het geval zou zijn. Gezien de indeling in taalgebieden, gewesten en gemeenschappen, de meest fundamentele is en de grondwettelijke basis vormt van de federale staat (artikelen 1 tot 4 van de Grondwet), is dergelijke verschillende behandeling nog veel minder te verantwoorden dan een miskening van de provinciegrenzen.

Concreet betekent dit dat de Franstalige regeringspartijen verklaren dat ze akkoord gaan met de splitsing van BHV volgens de normale wettelijke procedure die gevolgd wordt in de kamer, en hun deloyale obstructiepolitiek moeten stopzetten.

3. Eerbied voor de arresten van de Raad van State en het Grondwettelijk hof wat betreft de bevoegdheden van de Vlaamse regering binnen het grondgebied van het Vlaams Gewest.

Keer op keer oordelen de bevoegde hoogste rechtbanken dat de Vlaamse regering de taalwet correct toepast en interpreteert (bv omzendbrief Peeters, verzending eentalig Nederlandse kiesbrieven, Wooncode). Keer op keer vernietigen de hoogste rechtbanken de klachten daaromtrent van Franstalige burgemeesters, de Franse Gemeenschap of bepaalde gemeentebesturen in de Rand rond

Brussel. Als toppunt van federale deloyauteit worden burgemeesters die manifest de wet overtreden uitgeroepen tot helden, zelfs door federale regeringspartners (cfr aanwezigheid van bvb Maingain op FDF meeting 2 juni). Bovendien brengen deze federale regeringspartners Vlaanderen en impliciet dus België elke keer opnieuw in opspraak bij buitenlandse instellingen zoals de Raad van Europa, de Europese Unie of zelfs de Verenigde Naties, soms zelfs zonder eerst Belgische rechtsprocedures uit te putten.

Concreet betekent dit dat de Franstalige partijen plechtig verklaren dat ze zich neerleggen bij de uitspraken van de Raad van State, wat impliceert dat ze de nietbenoeming van 3 onwillige Vlaamse burgemeesters (van Linkebeek, Wezembeek-Oppem en) aanvaarden en hun lokale afdelingen verplichten andere kandidaten voor te dragen.

Besluit

Indien aan deze drie blijken van federale loyauteit en niet-inmenging in bevoegdheden van andere deelstaten voldaan is, kan verder onderhandeld worden over een grondige staatshervorming.

Indien deze drie voorwaarden niet vervuld kunnen worden moet Vlaanderen besluiten dat de Franstalige wil tot samenleven in een België staatsverband niet meer aanwezig is.

Francis Stroobants Voorzitter Halle-Vilvoorde Komitee